

Publicerad 2023-10-12 18:07 av Peter Stjerngrim

*Min dotter sa till mig nyligen (augusti 2013) att hon irriterade sig över att så många i skolan skyllde sina
bristande språkkunskaper på dyslexi - När de egentligen oftast var för lata för att vilja lära sig ...*

Några väsentliga funderingar

... som inte helt överraskande
börjat växa till sig
och just nu får allt större proportioner
inom mig ...

Vilket gör att jag
bara måste skrifton av mig
och förmedla en del hållpunkter
av det som rör sig därinne
för att jag inte ska explodera
av frustration ...

Språkvård
är ett ämnesområde
och disciplin
som ligger mig
och alltid legat mig
varmt om hjärtat ...

Min far var dyslektiker
så jag har nära erfarenhet
av vad det innebär
men också om
vad det handlar om ...

... i sin ursprungliga
vetenskapliga
forskningsbaserade
utgångsdefinition ...

2 - 5 procent av
den svenska befolkningen
lider enligt ursprunglig forskning
av dyslexi i någon form …

… Det vill säga allt i från
att ha vissa svårigheter

med avkodifieringen
när det gäller att kunna läsa
i normal omfattning
vilket då handlar om
att kunna knyta ihop
bokstäver till ord så väl
att läsningen övergår till
att se orden som bilder
och inte som bokstavskombinationer ...

Att omvänt kunna översätta
ordbilderna till bokstavkombinationer
är lika väsentligt för att
vi ska kunna stava de ord
vi skriver ...

Att grammatik och
övriga delar av språkinläringen
grundar sig på och förutsätter
att vi kommit till att hitta nyckeln
till att kunna knäcka läskoden
är ju inte något som kan betraktas
som en större avslöjande hemlighet
eller nyhet ...

Under tiden jag var med
och byggde upp
en större tvärvetenskaplig utbildning
på magisternivå vid Stockholms Universitet
träffade jag ett antal professorer
från olika institutioner
vilka berättade om att de led av dyslexi
men att de fått hjälp
som gjort det möjligt för dem att
kunna nå den nivå de likväl
lyckats nå inom den akademiska världen ...

Avslöjandena kom
i samband med diskussioner
kring språkvård
och hur viktigt språkkunskaper är

för såväl utbildning som yrkeslivet
och min fars dyslexi kom på tal
då jag berättade att det tvingat honom
att bli egen företagare
trots att han var minst sagt
en ledande kompetens inom sina yrkesområden ...

Professorerna blev då så upprörda
över att få höra att detta hindrat honom
i hans möjligheter att få den formella utbildning
som motsvarade den kompetens han
på egen hand införskaffat på annat sätt
utanför den traditionella utbildningsvärlden ...

... Eftersom de menade på att det finns
så många pedagogiska verktyg numera
vilka kan hjälpa till att överbrygga
dessa mentala funktionshinder
som dyslexi innebär för den drabbade ...

Nu läser jag i DN och SvD
att dyslexin sprider sig i vårt land
och att så många som 10 - 20 procent
är drabbade ...
Har läst högre siffror på annat håll ...

Det som professorerna på Sthlm:s Universitet
dock förde fram var
att problemet för verkliga dyslektiker
mer låg i att samhället allt mer
tenderade till att sätta etiketten dyslexi
även på dem som egentligen
inte var dyslektiker
utan hade andra inlärningsvärigheter
och eller inte kunna lära sig
på grund av dålig undervisning ...

Denna inflation i användningen
av begreppet/diagnosen dyslexi
utgör ett hinder för att de verktyg
som finns för att hjälpa verkliga dyslektiker

inte kommer till användning
på grund av att det därav
många gånger större
flertalet människor med skriv och lässvårigheter
på grund av
inlärningsproblem/bristande undervisningskvalitet
utgör grunden för vilka insatser som
sätts in för att avhjälpa problemet.

Men när jag möter människor
i verkliga livet och eller på nätet
vilka hävdar att de lider av dyslexi,
är det i en del fall så att de faktiskt gör det ...

... Men i flertalet fall
kan jag konstatera att det handlar
mer om att etiketten/diagnosen dyslexi
fungerar som ursäkt för
att de helt enkelt inte har försökt
eller ens velat försöka att lära sig
det svenska språket och dess grammatik ...

... utan istället valt att gömma sig
bakom detta begrepp
och uppenbarligen på grund av
att de istället för att få det stöd
de borde ha fått när de gick i skolan
fått höra att de lider av dyslexi ...

– Och hur det är med skolornas
såväl vilja som förmåga och kompetens
att tillsätta resurser för
barn och ungdomar
som behöver mer stöd i undervisningen,
det är ju inte helt okänt ...

Det jag vill säga med detta flöde
är att såväl de personer som
fått veta att de lider av dyslexi
som de som möter dessa personer
i deras skrivande,

bör vara lite mer kritiska
och ifrågasättande
med avseende om huruvida
personen ifråga
har dåligt underbyggda språkkunskaper
eller om det verkligen handlar om
att den har ett funktionshinder med diagnosen dyslexi!

Många kommer att bli rasande på mig
för att jag ens tänker tanken på
att ifrågasätta någon som säger sig vara dyslektiker
genom att skriva det jag nu gör här ...

Men om du känner irritationen växa inom dig
när du läser det jag här förmedlar
bör du stanna upp och hejda dig
innan du låter irritationen få bli till ren och skär ilska ...

Tänk igenom det jag här tar upp
så tror jag du kommer att börja fundera över
om du verkligen är dyslektiker eller ej
eller om den du känner som sägs vara det
är det eller ej ...

Ty innebörden av det jag här förmedlar är
att det finns hjälp att få för båda grupperna!

För det stora flertalet,
det vill säga differensen
mellan de 2 - 5 procent
vilka enligt ursprunglig forskning
är den andel som lider av dyslexi
och de 10 - 20 procent och mer
som totalt idag anges förmodas lida av dyslexi ...

... har inte dyslexi och är alltså inte dyslektiker
utan lider av bristande grundutbildning
vad avser läsning, stavning, grammatik etc. ...

För detta stora flertal finns det relativt
enkla botemedel att tillgå

- vanlig språkutbildning!

Botemedel som en verklig dyslektiker
knappast är behjälpt av ...

Samtidigt skulle en växande insikt
och medvetenhet om dessa skillnader
kunna medföra att rätt resurser
skulle kunna bli tillgängliga för dem som verkligen
lider av dyslexi och alla de konsekvenser
som avsaknaden av tillgång till dessa insatser
och stöd har och får för dem som dyslektiker
i såväl deras privatliv som i deras yrkesliv ...

– Nu är jag klar med min lilla brandfackla för dagen
och hoppas på att det inte blir för många som kommer
att välja att i bästa fall förkasta det jag skriver
och i sämsta fall väljer att kasta sig över mig
för att eliminera min existens för att lindra sin vrede
över det jag förmedlar ...

– Min förhoppning är att det stora flertalet berörda
som läser detta flöde verkligen läser vad det är
jag försöker förmedla ...

... och att de väljer att ta till sig mitt budskap
som en möjlighet till förändring till det bättre
för dem själva!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten